

Отъ строчны-тѣ знакове употребѣвать-са само точка и четыри накръсть точки ( . . . ) — знакове уп-зинаваны намъ отъ Остромирово-то Іевангеліе. Тѣхно-то употребеніе ю еднакво съ употребеніе-то въ Остро-мирово-то Іевангеліе.

Отъ надстрочны-тѣ знакове ясно може да са-различи само гѣсто-то приыханье; а другой знакъ, отъ него по рѣдко срѣщванъ, види-са приличенъ на тѣнко-то приыханье.

Гѣсто-то приыханье има място надъ гласны, повечто йотированы, въ начало-то на думы, като сло-воотдѣлителенъ знакъ (облакъ и мракъ окрестъ єго), въ срѣда-та и въ края, като слогоотдѣлителенъ знакъ (твонхъ - вселенинжъ).

Сѫщій-тѣ знакъ са-срѣща надъ йотированы-тѣ є, и, слѣдъ л и надъ нейотировано-то є, кога то замѣнявало йотировано-то: исправленыє, попади, есть, єго. Приличный-тѣ на тѣнко-то приыханіе знакъ, забѣлѣжва-са въ думы съ — л, м, и, ако и не сѣкадѣ: земли, добль, огнь, владуи; но трудно ю да са-опредѣли, къмъ каква буква особито са-отно-сятъ този знакъ, къмъ съгласна ли или къмъ гласна.

**IX. Листовци отъ жишие-то на Св. Кондрата.** Тѣзи рѣкописи, що ю писана съ среднѣе уставно писмо \*) въ два стъла на пергаменъ, принадлежи

\*) Древни-та кирилица, като била пренесена у Руссы-тѣ заедно съсъ въвожданье-то на христіянска-та вѣра, била имъ за азбука до Петра Великаго; само отъ време на време начъртанія-та на букви тѣ ѹ подлагали-са на